

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף עח עמוד ב

- א] נטמא בשר הפסח והחלב טהור, האם זורק את הדם ?
- ב] לחכמים, מנין שאם שחט שלא למנויו או שלא לאוכליו הקרבן פסול ?
- ג] פסח שנמנו עליו חבורה אחת, ואחר כך נמנו עליו חבורה שניה עד שעתה אין כזית לכל אחד מהם, מי יצא ידי חובתו ?
- ד] לר' נתן, האם צריך להיות ראוי לאכול מהפסח בשעת שחיטה, ומנין ?
- ה] ציבור שנטמא רובו בין שחיטה לזריקה, האם זורקים את הדם, והאם הבשר נאכל ?

- א] לכתחילה: אינו זורק את הדם, לפי שעיקר קרבן הפסח לאכילתו בא. בדיעבד: לחכמים, עבר זורק את הדם לא הורצה, שאכילת פסחים מעכבת. לר' נתן ור' יהושע, הורצה. שאכילת הפסח אינה מעכבת את הכפרה.
- ב] שלא למנויו: "במכסת" זהו לשון מנין. ושנה עליו הכתוב לעכב, שנאמר "תכוסו". שלא לאוכליו: הוקש לדין שחיטה שלא למנויו, שנאמר "איש לפי אכלו תכוסו".
- ג] חכמים: החבורה הראשונה יצאה, משום שיש כזית לכל אחד מהם. ר' נתן: שתי החבורות יצאו ידי חובה, משום שאכילת הפסח אינה מעכבת.
- ד] לתרצן: המנוי על הפסח צריך שיהיה ראוי לאכילה משעת השחיטה ועד לזריקה. ואם נטמא או חלה ביניהם לא יצא, שנאמר "איש לפי אכלו". ר' אלעזר: כשם שאכילה אינה מעכבת, כך אין צריך שיהיה ראוי לאכילה.
- ה] זריקה: זורקים את הדם בטומאה, שהציבור עושים את הפסח אפילו בטומאה. אכילה: מן התורה נאכל, שכיון שבשעת הזריקה היו טמאים הרי זה פסח הבא בטומאה. מדרבנן אינו נאכל, גזירה שמא בשנה הבאה יטמאו הציבור לאחר הזריקה, ולא ידעו שכשנשחט ונזרק בטהרה אסור לאכול את הפסח בטומאה.